

А це прямо над дорогою нависає дозріле манго. Таміли – великі патріоти своєї країни. Якщо їх послухати то, все що є цікавого в Індії, зроблено руками тамілів. Вони найкращі будівельники, каменяри, скульптори, Веди також написали вони, у них найкращі поети, писемність також винайшли вони. І цивілізація Доліни Інду також є творіння їхніх предків. Музику й танці винайшли таміли, богів також вигадали вони. Перші землероби та скотарі – вони також. І тому, насправді, є ґрунтовні наукові підтвердження. І живі досі традиції. Таміли найбільш стійкі щодо імпортованих релігій християнства та ісламу. Твердо тримаються своїх давніх традицій. У них прекрасна і зовсім своєрідна архітектура храмів, причому різних шкіл та стилів. І, звичайно, найкращий дар тропіків – манго - має батьківщину саме у їхній країні. Цьому фрукту потрібний спекотний та вологий клімат. І дозріває воно у самий пік спекотного періоду. Таміли кажуть, що це Дар Богів людям за терплячість та витримку під час спеки. Чесно сказати, не знаю чи кращі наші яблука від манго. Але манго – то таки чудо тропіків. І самий смак його у спеку. Під час тої спеки зовсім не має жодного потягу до м'ясної їжі – у поході достатньо декількох манго, кокосового напою – і тої енергії вистачить крутити педалі всі 150 км. І вздовж дороги це все доступно і дуже дешево. І свіже – прямо із гілок навколишніх ферм.

Цей дорожній вказівник ілюструє багато у чому вірність заявок тамілів. До Ченнаї 135 км, Мамаллапурам – 81 км – бувавши столиця їхнього середньовічного королівства. У них своя власна абетка, зовсім не схожа на абетку санскриту та пракритів – похідних від мови «Рікведи» мов Північної Індії. У них свої назви для богів, тут далеко не всі знають хінді, тому англійська є посередником. Для індійця із Делі чи Мумбаї або Пенджабу опинитися тут рівнозначно, що і мені – мовою спілкування скоріше буде англійська, ніж хінді. Так само для моїх тамільських друзів було перебувати у Делі. Я і вони були в однакових умовах – ми не спілкувалися на хінді. Причому у Делі автобусні маршрути або вивіски далеко не завжди дублюють англійською. Тому мені у Ченнаї орієнтуватися було простіше, ніж у Делі. В цілому переважна більшість освіченої верстви по всій Індії тримовна – рідна, англійська та хінді. В магазинах, в кафе, готелях та ресторанах, на транспорті, таксі та моторікши, як правило, не виникає жодних проблем порозумітися або англійською або хінді, не кажучи вже про рідну мову конкретного штату. На телебаченні ви знайдете канали також будь-якою мовою Індії плюс англійська. Але

англомовні, крім ББС, будуть у суті абсолютно індійськими, а не британськими. Правда, я також ніколи не бачив, щоб продавчиня в магазині на звернення рідною тамільською відповідала б англійською або хінді. Англійська набула світового значення, тому вона відкриває широкі можливості того ж туризму чи науки, інжинірингу та бізнесу. Вона знімає перепони – тому експорт індійського програмного продукту англійською мовою сягає 60 млрд доларів на рік, що вдвічі переважає експорт металургії України у найкращі часи.

Вічні Принципи – «усе є проявом Брахмана» - тому не потрібні спеціальні храми. Ось імпровізований храм у дворі приватної ферми. Тризуб – це символ бога Шиви. Таміли притримуються більше Шиви, як головного серед богів. Квіти та гирлянди квітів – основне «жертвоприношення» у таких храмах. Бог на те і бог, щоб почути вас через щирість вашого серця, а не через «само-уповноважених посередників». А Шива завжди у парі із богинею Парваті. Та Парваті багатогранна – вона ж Калі, якщо розгнівається, вона ж і войовнича Дурга, що перемагає демонів Пітьми, вона ж і лагідна Гаурі, вона ж і Апарна, і Ума. У них дітей називають на честь богів та богинь. На моє запитання: «Ваше населення вже перевалило за 1 мільярд – звідки ви наберете стільки імен?» – «Не хвилюйся, - відповіли мені – у нас богів вистачить ще на десяток мільярдів.» Але Брахман – єдин у безлічі проявів. Тому і безліч імен. Імена вигадують люди – у них буйна фантазія, і все треба назвати.

Трошки у бік від дороги проглядали декілька ставків. І там квітли лотоси. Я зробив зупинку і проїхав-пройшов вузькими стежками до тих ставків заради помилуватися лотосами. Це особлива квітка у індійському світогляді. То прекрасний символ Життя, що пробивається із мулу темряви крізь товщу води, та розквітає чистою та прекрасною. До світлого Неба та Сонця. Листя лотосів весь час у воді, але вода не проникає, не просочує їх. Так само і людська душа має пройти крізь матеріальне життя, бути у ньому безпосередньо, не ховатися у схованки вирутального світу або відлюдницьких печер, але повинна залишитися не доторканною, не забрудненою, не просякнути мотлохом матеріального світу. І тоді – у іншому вимірі – вона також розквітне, як прекрасна квітка лотоса. А також – інша символіка. Відзеркалення справжньої квітки лотоса на поверхні води є символ відображення Ідеальної Душі Брахмана у матеріальному світі. Ми – тільки образ, прояв. Тому маємо повернутися до першоджерела. І для того може бути не одна спроба – в залежності від наших поступків та дій у кожній наданій спробі... Мудреці ведичних часів розуміли, що абстрактні істини «Джива брахмаїва напарах» малозрозумілі пересічним людям. Тому було створено безліч яскравих та образних історій для пояснення тих високих філософій ясними символами. На щастя, пишна природа Індії наочно подає тут і там такі прекрасні символи. Душа не приходить у світ «табула rasa», вона несе спадок всіх попередній діянь та втілень. І втілюється відповідно тому спадкові. Ви не пам'ятає того? Згадайте свої діяння немовлятком...